♦ bloc-notes ♦

D. Kopes..

de George Fulga

In conducerea grupării ploeştene «Prahova» au fost oficializate importante schimbări.

In adunarea generală de Duminecă, ploeştenii şi-au ales un nou comitet. D. ing. Bejan a fost aclamat preşedinte de onoare. D. avocat Jean Chiţu — al cărui nume este prezent în toate manifestările sportive din Ploeşti — a fost ales preşedinte activ. O duzină de alte nume au fost instalate în celelalte funcţiuni comitetale.

De Duminecă, «Prahova» a intrat astfel sub ocârmuirea pricepută a unei conduceri, solvabilă pentru ori ce nădejdi de mari înfăptuiri.

Nu-i refuzăm creditul acesta.

Dar nu putem să consemnăm, aicea, schimbările din conducerea clubului «Prahova» fără să subliniem o activitate care de Duminecă, s'a restrâns la dimensiuni aproape miniaturale.

In noul comitet al «Prahovei», d. Kopes are o funcţiune măruntă. Este, dacă nu ne înşelăm, consilier.

D. Kopes ?..

Pe asfaltul footballului actual, numele acesta are o circulaţie modestă. Fără răsunet. Câţi îl cunosc? Câţi l-au auzit, sau i-au putut parcurge întreaga însemnătate?..

Cu ani în urmă însă, era stindard de sârguinţă. Beteală de pricepere. Lozincă de victorii, de muncă şi sportivitate. Pe atunci, e drept, nu invadaseră încă vocabularul footballului românesc cuvinte mari, cu circulaţie sonoră.

Nu ne gândeam la «Cupa Europei Centrale». Nu se plăteau sute de mii de lei, pentru deslegări şi angajamente de vedete blonde. Nu se vorbea de Bodola, de Humi, sau de Auer. Nu se făcea footballl cu contract, si nu se stimula talente cu prime de victorii şi conştiinţe şubrede de arbitri...

Era, atunci, epoca de glorie a footballului românesc. Era prologul succeselor de acum, servit de nume pe cari ingratitudinea mulţimii le-a distilat în uitare şi dezinteres.

Vă mai amintiţi? Erau vedete Albulescu şi Ambrozy... Neri şi Epure... Sau Grecu, a cărui voce se sparge şi astăzi pe marginea terenurilor de sport dela Ploeşti, amplificată în cutia de rezonanţă a unei burţi care se rotunjeşte mereu.

Iar preşedintele acestor vedete era d. Kopes. D. Kopes pe care activitatea extra spotrivă l-a obligat să abandoneze prima cârmă a clubului «Prahova» şi care se mulţumeşte — acum — cu satisfacţia înfloririi clubului său, sub privegherea unei noui conduceri.

Douăzeci şi cinci de ani, d. Kopes a fost preşedintele «Prahovei». Iar «Prahova» n'a reuşit să răzbată peste hârtopurile existenţii sale, decât prin sacrificiile materiale ale acestui sportiv autentic şi discret.

Locul d-lui Kopes îl deţine astăzi d. avocat Jean Chiţu. Este, incontestabil, o schimbare strălucită. pentru gruparea ploeşteană.

Dar statele de serviciu trebuse onorate. In primul său discurs, ca preşedinte al «Prahovei», d. avocat Jean Chiţu a elogiat sincer activitatea de mare şi preţuită utilitate a d-lui Kopes. Adunarea a pus jerbe de aplauze peste aceste elogii meritate. Iar d. Kopes şi-a trâns în îmbujorarea obrazilor mulţumirea stânjenită de modestie, pentru meritele cari i se recunoşteau.

Şi festivitatea s'a sfârşit.

In urma ei, însă, schimbările din conducerea grupării «Prahova» au oficializat o procedură solemnă: d. Kopsa nu mai este conducător activ al ploeştenilor. De Duminecă a intrat în istoria footballului românesc al trecutului.

Transformarea aceasta trebuia neapărat semnalată...

Campionul de gimnastică

— *Taiem părul mai mult, căci nu pot să sufăr să-mi cadă în ochi...*

Acum câteva zile, colegul nostru de redacţie A. Nol, a publicat în coloanele acestei gazete o «şuetă» provincială sub titlul «Cum sunt nesocotite regulamentele».

Iată însă că eri, un ziar de specialitate, la rubrica destinată glumelor, — «shoturi» — d. Fra Diavolo vine cu aceeaşi poveste, ceeace l-a făcut pe un cetitor, prieten al nostru, să ne întrebe nedumerit:

— Ce-i asta, domle, nu mai înţeleg nimic. Am mai cetit «bancu» ăsta şi în «Gazeta Sporturilor»?!

Momentan, n'am găsit nicio explicaţie acestui.... fenomen.

Probabil însă că «shotul» acesta, care între noi fie vorba a fost mai mult un «luft», să fi fost furnizat de ingeniozitatea lui Fra Diavolo, care — ce mai, dracu gol! — a plecat ca «trimis special» la Ochiuri, unde a... auzit şi el acelaş «banc». Sau poate — mai simplu — ce să mai meargă până la Ochiuri, a tras numai cu coada... Ochiurilor în «Gazeta Sporturilor» şi a ars un... luft.

— In definitiv — l-am liniştit noi pe prietenul nostru — nu-i chiar exact ca articolul din «Gazeta Sporturilor». Este o mare diferenţă...

— Care?

— Iscălitura!...

*

Admiterea României cu o echipă în Cupa Europei Centrale a fost ultima ispravă de mari dimensiuni a footballului nostru.

Succesul se resfrânge deopotrivă şi asupra oficialilor noştri — cari au făcut toate diligenţele necesare — precum şi asupra jucătorilor noştri cari au ridicat valoarea soccerului nostru în ochii străinătăţii.

Evenimentul acesta a avut efecte bune şi în rândurile sportivilor, al căror orgoliu naţional s'a simţit teribil de gâdilat.

Dar această nouă calificare a noastră, ne-a dat şi mult de lucru. In special Venus-ului, care pe lângă că a fost... obligat să câştige campionatul, s'a văzut silit să facă şi o serie de achiziţii, adică să-şi întărească simţitor echipa, ceeace nu-i deloc neplăcut.

Intrarea noastră în Cupa Europei Centrale ne-a mulţumit deci pe toată linia.

Iată însă că eri ne-a parvenit o veste neplăcută. Comitetul Cupei Europei Centrale a decis ca jucătorii eliminaţi pentru joc brutal în primul match, să nu mai aibă dreptul să joace în al doilea, până nu vor fi judecaţi. Ceeace înseamnă că sunt eliminaţi pentru două matchuri, căci judecata în această competiţie durează, judecătorii fiind stabiliţi în diverse oraşe depărtate.

Cum Venus-ul are în Sfera un fundaş care nu înţelege să ocrotească pe adversarii pe cari îi prinde în careul de 16 metri, doi suporteri venusişti discutau pe Calea Griviţei.

— Cred că acum, de frică, Sfera n'o să mai poată să-şi facă jocul lui normal.

— Dimpotrivă. Abia acum o să joace mai... bărbăteşte.

— Dar n'ai auzit decizia comitetului Cupei?

— Tocmai d'aia. Dacă l-o elimina pentru duritate, barem s'o facă aşa fel ca adversarul «atins» să nu mai joace nici el, cel puţin două matchuri. Ca să se echilibreze şansele echipelor...

Astyanax

„Le Sport" din Bruxelles despre matchurile Belgia-România şi Belgia-Jugoslavia

Ziarul «Le Sport» din Bruxelles, sub titlul «Notre téam rallie la contirance unanime», semnat de d. A. Colignon-fils, scrie următoarele despre turneul «Diavolilor-Roşii» în Jugoslavia şi România:

Peste câteva zile, membrii echipei naţionale se vor duce să facă o vizită românilor şi jugoslavilor.

Pentru aceasta, Comitetul de selecţie a format teamul care să reprezinte culorile Belgiei. Ce formaţie poartă răspunderea pentru jocurile din Balcani a fost publicată. Intreaga presă belgiană a fost de acord în a recunoaşte că s'a făcut apel la cea mai bună echipă, la acelaş «unsprezece» care atât de frumos ne-a apărat şansa acum câteva săptămâni, la Rotterdam, contra Olandei şi care a perdut pe nedrept.

Grija comisiei de selecţie de a nu aduce nici o modificare echipei se datoreşte şi faptului că expediţia în Balcani este considerată — şi în realitate chiar aşa este — ca o recompensă pentru repetatele şi frumoasele eforturi depuse de roş-albaştrii. Este o răsplată de fine de sezon din cele mai interesante. Şi să recunoaştem că Diavolii Roşii merită această răsplată din moment ce în acest sezon s'au comportat excelent, căci în afară de înfrângerile la limită din partea Elveţiei, Olandei şi Germaniei, «unsprezecele» belgian a învins Olanda şi Franţa.

JUCATORII SUNT ODIHNIŢI

Ar fi fost nefericit ca sub pretextul efectuărei unor noi încercări să fie eliminaţi unii jucători cari au adus imense servicii echipei naţionale şi a-i priva astfel de o distracţie pe care o cuceriseră cu eforturi peste eforturi.

In scopul de a prezenta contra României şi Jugoslaviei, jucători în plină posesie a mijloacelor lor, Comitetul de selecţie a luat înţeleapta măsură de a interzice elementelor selecţionate de a participa la matchul care, la 30 Mai, pe Stadionul Centenarului, va pune în prezenţă pe F. C. Sochaux, deţinător al Cupei Franţei, şi o selecţionată belgiană a cărei formaţie nu o cunoaştem.

DOI ADVERSARI PUTERNICI

In aşteptare, internaţionalii continuă să participe la şedinţele de antrenament care se desfăşoară cu regularitate, sub conducerea lui Butler. Jucătorii ştiu că, dacă dintr'o parte, li se oferă posibilitatea de a face o călătorie minunată, pe dealtă parte vor trebui să susţină două jocuri extrem de dificile dacă ţinem seama de ridicata valoare a adversarilor pe care îi va avea de înfruntat.

Nu avem curajul să susţinem că echipa noastră naţională va încheia un sezon din cele mai frumoase cu două victorii. Suntem însă în drept să credem că ea va apăra strălucit culorile noastre.

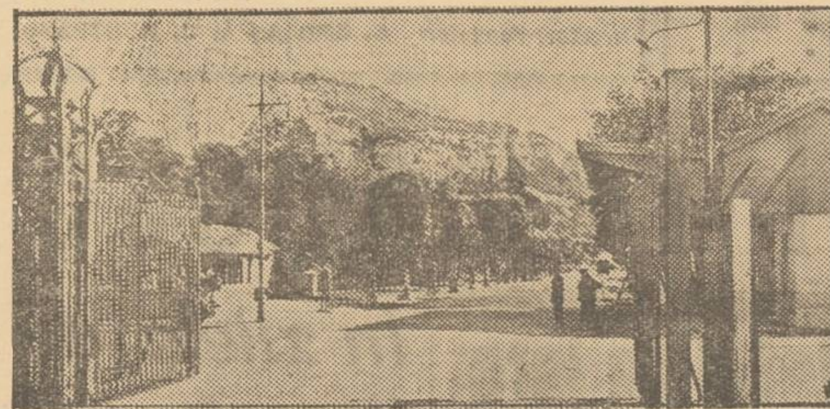
Un Allain Gerbaud al României

Peripeţiile raidului Gothenburg - Constanţa

întreprins de d. Lazăr Herdan

Orice încercare de prezentare — aşa cum se obişnueşte în technica gazetărească, în materie de interview — a d-lui Lazăr Herdan, este superfluă.

Pasiunea care îl leagă pe acest „Allain Gerbaud" al marinei noastre de sportul românesc este de mult prea cunoscută pentru a fi scutit de această prezentare.

Pe acolo, pe unde a poposit «Crăiţa», muntele Gibraltar privit dinspre graniţa spaniolă, din portul Algesiras.

Abia reîntors în Capitală după splendida performanţă realizată la bordul yachtului său „Crăiţa II", am căutat să-l găsim pentru a ne furniza amănunte asupra acestui temerar voiaj, care constitue o performanţă unică până acum în analele marinăriei româneşti.

UN PORTRET

Cu faţa arsă de soare dar surâzătoare, şi cu sinceritatea pe care o întâlneşti doar la oamenii de mare, d. Herdan ni s'a pus cu multă amabilitate la dispoziţie putând astfel furniza cititorilor noştri amănunte într'adevăr senzaţionale asupra performaţiei excelentului nostru navigator.

Stând de vorbă cu d. Lazăr Herdan, vezi imediat că-i croit din aceiaşi stofă a marilor exploratori.

Cu cea mai sinceră naturaleţă, povesteşte peripeţii şi fapte cari, pe tine, simplu muritor care nu te-ai suit în barcă decât, poate, pe lac la Cişmigiu, te îngrozesc pur şi simplu.

Remarci deasemenea o fermă voinţă pe faţa aceea brăzdată de soare şi în care de multe ori valurile mării şi-au găsit dig.

Dar d. Herdan povesteşte toate acestea cu o naturaleţe ca şi când ţi-ar povesti că a fost până la Cluj şi că s'a întors eri cu trenul...

Aceasta este firea marilor caractere şi aceasta îl apropie şi mai mult de Allain Gerbaud, marele său înaintaş.

Din cauza imensului material care trebue triat şi aranjat şi pe care ne propunem a-l publica în întregime, ne vedem nevoiţi să publicăm azi o succintă povestire a primei părţi a voiajului d-lui Herdan.

De aceea dăm cuvântul d-lui Lazăr Herdan:

M'AM PLIMBAT

„Călătoria pe care am făcut-o a fost pur şi simplu o plimbare şi nici prin gând nu mi-a trecut să stabilesc vreo performanţă.

Aş fi totuşi mai mult decât mulţumit dacă această călătorie ar însemna un stimulent pentru sportul velelor şi dacă voiajul meu ar constitui o propagandă în acest sens.

După cum se ştie, voiajul meu se compune din 2 părţi distincte.

Am plecat anul trecut, la sfârşitul lunei Iunie din portul suedez Gothenburg, pe bordul „Crăiţei II" cu intenţia de a veni până la Constanţa.

In drumul pe care l-am parcurs am întâmpinat furtuni cum nu se întâlnesc.

In special între graniţa olandeză şi germană şi la Cherbourg am întâmpinat tot timpul furtuni dintre cari cea mai fioroasă a fost pe coasta Olandei, unde forţa vântului ajunsese la 10 grade Beaufort. Atât de violentă a fost această furtună încât au naufragiat peste 50 vase între cari câteva vapoare de mare tonaj.

Posed buletinul institutului meteorologic olandez care arată violenţa acestei furtuni precum şi ziarele locale cari povestesc peripeţiile şi ravagiile ei.

Totuşi niciodată n'am fost în pericol, chiar în furtunile cele mai mari.

Când îmbrăcămintea este bine construită şi de bună calitate şi când pânzele sunt bine aranjate şi echilibrate un „yacht" ca al meu poate rezista oricărei furtuni, cu aceiaşi siguranţă ca un vapor de mare tonaj.

NAVIGAŢIA ESTE UŞOARA

Navigaţia este multt mai uşoară decât — în genere — şi-o închipue oamenii de uscat.

Inainte de a pleca în această călătorie, timp de 2 săptămâni, dela orele 6 dimineaţa până seara la 10 am luat lecţii de navigaţie propriu zisă şi astronomică, dela d-nii locotenenţi de marină, Vasile Negrei şi Eduard Ghezzo.

Aceste lecţiuni mi-au fost de mare folos şi graţie lor am putut termina întregul voiaj fără a fi vreodată în situaţia de a nu şti unde mă aflu, sau alte inconveniente technice.

VOIAJUL

Când am plecat în Iunie 1936 din portul suedez Gothenburg, întovărăşit în afară de marinarul meu Eremia, de către d. Knut Asklund, mare industriaş suedez şi 2 nepoţi ai săi, deţineam perfect toate aceste cunoştinţe technice absolut necesare unui asemenea voiaj.

Invitaţii mei suedezi ,m'au întovărăşit până la Brema.

In drum, în canalul Kiel, unde am fost obligat să merg cu motorul, barca a luat foc dela ţeava de esapament, care nu era izolată.

După 1000 de km. d. Herdan a sosit la Constanţa

Eşind din canalul Kiel am avut noroc cu vântul care bătea de o astfel de manieră încât „yachtul" stătea aplecat cu bordul spre mare, încât am putut ajunge cu bine la Brema.

Atelierele din Brema fiind prinse cu lucrări pentru Olympiadă, reparaţia „Crăiţei II" s'a întârziat mult astfel că abia după o lună am putut pleca mai departe, întovărăşit, de astădată, numai de marinarul meu Eremia Cornuţ.

Dela Cherbourg am început să am mare foarte bună şi am mers — cu escală la Guernesey — până la Brest.

Dela Finistere am părăsit navigaţia de coastă şi am traversat, în plin ocean, Golful Gasconey, până în portul Vigo, care se afla în mâinile naţionaliştilor spanioli.

IN MAINILE «NAŢIONALIŞTILOR»

Naţionaliştii mi-au făcut o primire excepţional de frumoasă, arborând în port tricolorul românesc, sărbătorindu-mă ca pe primul turist intrat în *Spania liberă*.

Dela Vigo am navigat până la Lisabona, unde mă aştepta deasemenea o primire călduroasă a ministrului nostru de acolo, d. Alexandru Duiliu Zamfirescu.

Aci s"a dat o recepţie în cinstea mea şi la care au participat toate notabilităţile portugheze.

Am părăsit Lisabona şi prin Gibraltar, Oran, am ajuns la Alger.

Intre timp anotimpul începuse să fie cam avansat şi dela Alger din nou am început să întâmpin mare furtunoasă.

Prin Bizert-Palermo, Pireu, am ajuns în ziua de 25 Decembrie în insula Hios, unde am lăsat barca spre iernare şi mici reparaţiuni.

In această ultimă etapă, dela Alger la Hios am avut o navigaţie — pot spune — penibilă din cauza frigului provocat de anotimpul avansat.

VAL. FAGARAŞEANU

In numărul viitor vom descrie pe larg călătoria d-lui Lazăr Herdan dela Hios la Constanţa, pe care a făcut-o singur la bord şi din care s'a reîntors recent.

Rezultatele vizitei d-lui Radu Irimescu, ministrul aerului, în Franţa

Reîntors în Capitală din călătoria pe care a întreprins-o în Anglia şi Franţa, ca şef al delegaţii româneşti la serbările încoronărei dela Londra, d. Radu Irimescu, a făcut eri declaraţii presei asupra rezultatelor acestei călătorii, adăogând totdeodată unele impresii personale dela serbările încoronării.

Ministrul aerului şi al marinei a ţinut să sublinieze—în primul rând- excelenta impresie pe care a făcut-o, Măria Sa Marele Voevod Mihai cu prilejul acestor serbări.

La toate recepţiile şi serbările la care a luat parte, Măria Sa a avut o comportare deasupra oricărei critici, entuziasmând pe toţi cei ce au avut prilejul să-L cunoască.

In continuare d. Radu Irimescu a spus că Franţa ne pune la dispoziţie — cu titlu de împrumut, până ce comenzile noastre vor fi executate, — o escadră de avioane de bombardament. Ministrul aerului a arătat apoi marile progrese ale aviaţiei franceze.

Este oare golful un joc pentru bătrâni ?

Răspunsul clasic pe care-l primeşti dacă întrebi un profan dece nu joacă golf, este: «Nu am încă şaizeci de ani, mai am timp să mă gândesc până atunci».

Această mentalitate este foarte comună în ţările în cari golful a fost introdus de curând. Atât englezii cât şi americanii cunosc prea bine acest sport pentru a se mai lăsa induşi în eroare de aparenţe. In adevăr, ce reprezintă golful pentru un profan? O plimbare într'un tempo mai mult sau mai puţin lent, cu mici pauze în cari jucătorul loveşte într'o minge cu un baston numit «club».

Ce departe însă de realitate. Cine-şi închipue că este uşor a lovi acea minge cu destulă forţă încât să parcurgă o distanţă de 250 metri — (distanţă medie a «drive»-ului unui jucător de prima serie' se înşeală amar.

Pentru a ajunge la asemenea rezultate se cer, în plus de o tehnică desăvârşită o mare supleţă, forţă musculară, un ochiu ager, şi nervi de oţel. In afară de aceasta, nici plimbarea nu este tocmai atât de uşoară dacă ţinem seama că un parcurs de 18 găuri (parcursul normal) variază între 5—6 kilometri, bineînţeles în linie dreaptă. Cum de cele mai multe ori mingea mai deviază din parcursul său normal, plimbarea se lungeşte uneori la 7 kilometri; oricum concursurile au loc în general pe 36 găuri în aceiaşi zi, aceasta reprezintă o plimbare de 14 kilometri pe teren variat, şi pe orice fel de timp. Reese deci că o asemenea plimbare nu este de apanajul oricui, mai cu seamă că se cere în acelaş timp şi executarea unor lovituri de mare precizie.

Dealtfel din rezultatele concursurilor internaţionale importante se poate deduce că jucătorii trecuţi de o anumită vârstă nu mai pot combate cu succes contra celor tineri. In adevăr faimosul Bobby Jones câtşigător doi ani dearândul al campionatelor de amatori şi profesionişti (la golf amatorii au dreptul de a concura în concursurile de profesionişti, atât ale Angliei cât şi ale Statelor Unite) nu împlinise 25 ani când a realizat aceste performanţe.

Deasemenea Lawson Little a realizat o peformanţă similară la vârsta de 20 ani.

Câte alte exemple se pot da. Langley era finalist în campionatul amator al Angliei când abea împlinise 17 ani.

In 1935, internaţionalul de rugby englezul K. C. Fyfe, făcea parte din echipa golf a Universităţii din Cambridge în matchul contra lui Oxford disputat pe 36 găuri.

Duppă terminarea partidei câştigată la luptă mare, Fyfe a declarat că fusese mult mai greu decât orice match internaţional de rugby jucat de el la Murrayfield.

Bineînţeles că există excepţii; veterani ca Archie Compson, Abe Mitchell etc. se mai clasează din când în când într'un concurs, dar asemenea excepţii se găsesc şi la alte sporturi cum sunt de exemplu; Tilden, Borotra, Morpurgo, la tennis. Stannes Schneider la sky, Nurmi, ca să nu mai vorbim de faimoşii jockey englezi, Carslake, Donoghue, Fredie, Fox, cari erau deja vedete înaintea războiului şi cari câştigă încă curse multe în Anglia.

In Anglia, patria golfului, acest sport a fost introdus obligator în mai toate şcolile primare, licee, iar Universităţile au actualmente echipe cu jucători de clasă mare internaţională.

*

Ca concluzie se poate afirma că şi la golf ca la toate celelalte sporturi, pentru a deveni un bun technician este absolut necesar de a începe acest sport în tinereţe. Este cert că se poate practica şi la vârsta la care nu se mai pot practica sporturi mai violente, însă cu rezultate mai puţin bune, în special pentru acei cari au început a-l practica târziu.

DEM. DANIELOPOL